

[Л.Ф., 06/2001, с. 3]. Не всичките турски мелодии в репертоара на зурнаджиите се наричат *кючеци*. “Чифтетели не е кючек, тежко е” – определя изсвирено парче свирач от Кавракирово, а когато прави *китка*, назовава частите ѝ така: “Първата песен беше турска, Чана кале. Втората беше Слона моя приятел. Третото беше Цигански кючек, а четвъртото – ръченица” [С.К., 06/2001, с.5]. Понякога мелодии, които се танцуват като *кючек*, биват наричани *песни*. Такива *нови песни* (етнопоп хитове – б.а.), наричани още *кючеци*, съставят репертоара на зурнаджиите при празници на ромите. В Петричко през втората половина на 90-те най-търсени *кючеци* според зурнаджии са: *Петричка гайда*, *Софийски кючек*, *Каба зурна*, *Жамба-жамба*, *Кобра*, *Гумена палатка*, *Струмишки кючек*, *Девла, девла*, *Ориенталски кючек*, *Айлилили*, *Каменето падат*, *Пиратката* [С.О, 02/2001, с.7-8; Сн.К., с.8; С.О.,03/2001, с.9-11].

Кючеците са основна част от съвременния репертоар на зурнаджиите, защото, както казват те, “най-много се търси в момента македонската музика в нашия край, и от чалгиите” [Б., с.12]. *Чалгите* се танцуват като *кючеци* – по време на движение при сватби и *сюнети*, в ресторанти и в домовете при сватбени трапези, на *банкети* и събирания в ресторанти и на открито. По време на теренни наблюдения на празници със зурнаджийска музика при различни етноконфесионални общности в Югозападна България сме регистрирали много етнопоп хитове, танцувани като *кючеци*: *Радка пиратка*, *Бял мерцедес*, *Сто патрона*, *Ръчна-крачна*, *Камъните падат*, *Меги*, *Ричи*, *Титаник* и др.

Хибридни танци

Освен традиционните местни и общобългарски *хора*, *стари* и модерни *кючеци*, зурнаджиите включват в репертоара си хибридна музика за свободно танцуване – солово или групово, с движения на *кючек* или хороводни стъпки, а понякога – с танцови движения от западната попмузика. Хибридната зурнаджийска танцова музика се възприема като *модерна* и понякога включва елементи от попхитове. Особено обичани и многократно интерпретирани от ромските музиканти в България са латиноамериканските танцови ритми – самба, румба, ламбада, които се съчетават с елементи от диско, с “цигански акценти” [Пейчева, 1999:108-109].

Единствените примери за зурнаджийска интерпретация на световни попхитове, които сме наблюдавали на терен, са изпълнения на латиноамерикански хитове. Свирени са от кавракировски зурнаджии през 1996 г. пред американски туристи. Американците са на гости в дома на известен зурнаджия – атракция на фолклорния туризъм е нагостяването им в ромския дом с традиционни ястия, изпълняваната пред тях зурнаджийска музика, съпровождаща ромски и български традиционни танци. След трапезата в танцуването се включват американците. Зурнаджиите свирят танцова *китка*, в която са включени *Родопско право хоро*, *Право хоро* върху популярната македонска песен *Мори сокол ние* (лесни за танцуване) и накрая зурнаджийска версия на популярната *Ламбада*. В разгара на танците на *хорото* играят заедно домакини и гости. Окуражени от успеха на смеската между *хоро* и *Ламбада*, зурнаджиите провокират танцьорите, като засвирват мелодия на *цигански кючек*, от която неочаквано изплуват мотивите на тогавашния световен латинохит *Макарена*. Част от танцуващите отразяват музиката с движения на *кючек*, други се хващат на *хоро*, а трети – ромски момичета, наобиколили танцуваща американка, повтарят заучените движения на танца *Макарена*. Подобно хибридно танцуване е наблюдавано от Сванибор Петан в Косово